

פסוקי ההסכמה

מערבית: אלמוג בהר

פסוקי הקוראן המובאים כאן הם חלק מ"פסוקי ההסכמה", פסוקי הקוראן שאין היהודים חלוקים בהם על המוסלמים. הבאתי כאן נוסח עברי ולא תרגום, גם בשל חוסר האפשרות מן הבחינה התיאולוגית העמוקה לתרגם ספר קדוש, חוסר אפשרות המותיר אותנו רק עם האפשרות להציע לפסוקיו פשר או פרשנות בשפה אחרת מן המקור, תַּפְסִיר בערבית, וגם משום שקיימים כבר חמישה נוסחים של הקוראן בעברית – של צבי חיים הרמן רקנדורף (1857), יוסף יואל ריבלין (1936), אהרון בן-שמש (1971), אורי רובין (2005/2016), סובחי עלי עדוי (2015) וכן תרגום קבוצתי שערך מרכז דאר אלסלאם (2017). את רוב הפתרונות בהרקת הקוראן הערבי לנוסח העברי הנוכחי אפשר היה למצוא ביניהם, ורק במעט מן המקרים אחזתי בנוסח שאינו מצוי אצל איש מהם. כמה מן הפסוקים ראו אור במוסף "תרבות וספרות" של "הארץ", ורובם מתפרסם כאן לראשונה.

א"ב

א.

"בְּשֵׁם אֱלֹהִים הֲרַחֲמֵן הֲרַחֲמֵם
הַשֹּׁבֵחַ לֵאלֹהִים רַבּוֹן הָעוֹלָמִים
הֲרַחֲמֵן הֲרַחֲמֵם
מִלֵּךְ יוֹם הַדִּין
אוֹתָהּ נַעֲבֹד וּמִמֶּנּוּ נִבְקֵשׁ עֶזֶר
נַחֲנוּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל
אַרְחַ אֵלֶּה אֲשֶׁר חֲנִנְתָּ בְּחֶסֶדְךָ"

(סורת אלפאתקה [סורת הפתיחה], 1-7
(המחצית הראשונה של פס' 7))

ב.

"אָמַר: הוּא אֱלֹהִים אֶחָד
אֱלֹהִים עוֹמֵד לְעַד
לֹא הוֹלִיד וְלֹא נוֹלַד
וְלֹא יִשְׁנֶה לוֹ אֶחָד"

(סורת אלאח'לאץ / אלתוחד
[סורת טוהר האמונה / הייחוד], 1-4)

ג.

"אָמַר: אַחֶסֶה בְּרַבּוֹן בְּנֵי הָאָנוּשׁ
מֶלֶךְ בְּנֵי הָאָנוּשׁ
אֱלוֹהַּ בְּנֵי הָאָנוּשׁ
מִרְעַת לְחִישַׁת הַנְּחִבָּא
אֲשֶׁר לֹחֶשׁ בַּחֲזוֹת בְּנֵי הָאָנוּשׁ"

(סורת אלנאס [סורת בני האנוש], 5-1)

ו.

"לָכֶם דָּתְכֶם וְלִי דָתִי"

(סורת אלכאפרון [סורת הכופרים], 7)

ז.

"וְשִׁבַּח תַּהֲלִית רַבּוֹנְךָ וּבִקְשׁ מַחִלָּה לְפָנָיו,
כִּי הוּא מְקַבֵּל אֶת הַשָּׁבִים אֵלָיו"

(סורת אלנצור [סורת הנצחון], 3)

ד.

"אָמַר: אַחֶסֶה בְּרַבּוֹן הַשַּׁחַר
מִרְעַת מַה שְּׁבָרָא
וּמִרְעַת אַפְלָה עֵת תֹּאפִיל
וּמִרְעַת מְקַנָּא עֵת יִקְנָא"

(סורת אלפלך [סורת השחר [המפציע]],

5, 3-1)

ח.

"הַמֵּאכִילֵם שְׁלֹא יִרְעֻבוּ וּמִבְטִיחֵם שְׁלֹא
יִפְחָדוּ"

(סורת קריש, 4)

ה.

"הֲרֵאִיתָ אֶת זֶה אֲשֶׁר יִכְזֹב בְּדַת
וְזֶה אֲשֶׁר יִרְחִיק אֶת הַיָּתוֹם מֵעַל פָּנָיו
וְלֹא יִדְאָג לְמִזוֹנוֹ שֶׁל הַמִּסְכֵּן
אוֹי לְאוֹתָם הַמִּתְפַּלְלִים
אֲשֶׁר יִסִּיחוּ דַעְתָּם מִן הַתַּפִּלָּה
וְיַעֲמִידוּ פָנִים כְּשִׁקוּעִים בָּהּ
וְיִמְנְעוּ חֲפְצֵיהֶם מִן הַמִּבְקֵשׁ"

(סורת אלמאעון [סורת החפץ [כלי הבית]],

7-1)

ט.

"קִרְא בְּשֵׁם רַבּוֹנְךָ אֲשֶׁר בָּרָא
בָּרָא אֶת הָאָדָם מִדָּם קְרוּשׁ
קִרְא וְרַבּוֹנְךָ הוּא הַנָּדִיב מִכָּל
אֲשֶׁר לִמֹּד בְּקִלְמוֹס
לִמֹּד אֶת הָאָדָם מַה שְׁלֹא יָדַע
אֲבָל הָאָדָם נִהַג בְּשַׁחַץ
רָאָה עֲצָמוֹ כְּמִי שְׁאִינוֹ זָקוּק לְדָבָר
אֶךְ כָּלָם שָׁבִים אֶל רַבּוֹנְךָ
הֲרֵאִיתָ מִי שְׂיֹאסֹר
עַל עֶבֶד לְהַתְפַּלֵּל?
הֵאֵם אִינוֹ יוֹדַע כִּי הָאֱלֹהִים רוֹאֶה הֲכֵל?"

(סורת אלעלק [סורת הדם הקרוש], 10-1, 14)

י.

"אֲשַׁבֵּעַ בְּתַאנִּים וּבַיָּתִים
וּבְהַר סִינִי

כִּי בָרָאנוּ אֶת הָאָדָם בְּצוּרָה הַמִּתְקַנֶּת
בְּיוֹתֵר

וְאִזּוֹ הַחֲזוֹנוֹהוּ אֶל שֹׁפֵל הַשְּׁפָלוֹת
הָאִין אֱלֹהִים הַטּוֹב שְׁבִשׁוּפְטִים?"

(סורת אלתין [סורת התאנים], 1-2, 4-5, 8)

יא.

"אֲשַׁבֵּעַ בְּאוֹר הַיּוֹם
וּבַלֵּילָה עֵת יִשְׁקֹט

כִּי לֹא נִטְשָׁה רְבוּנָה וְלֹא מָאָס בָּהּ

וְהָאַחֲרִית תִּיטֵב לָהּ מִן הָרִאשִׁית

וּרְבוּנָה יַעֲנִיק לָהּ מִשְׁלוֹ וְתִשְׁבַּע רְצוֹן

הָאֵם לֹא מִצָּאָה יָתוֹם וְנָתַן לָהּ מַחֲסֶה?

הָאֵם לֹא מִצָּאָה תּוֹעָה וְהִדְרִיכָהּ בְּאַרְחַ
מִיִּשְׁרִים?

הָאֵם לֹא מִצָּאָה נֹזֶקֶת וְהַעֲשִׂירָהּ?

לִכְּנֵן אֶת הַיָּתוֹם אֶל תַּעֲשֹׁק

וְאֶת פּוֹשֵׁט הַיָּד אֶל תִּשְׁיֵב רִיקָם

כִּי אִם בְּחֶסֶד רְבוּנָה סִפֵּר"

(סורת אלצ'חא [סורת אור היום], 1-11)

יב.

"אֲשַׁבֵּעַ בַּלֵּילָה עֵת יִסְתִּיר
וּבַיּוֹם עֵת יֵאִיר

וּבְמִי שֶׁבָּרָא הַזָּכֶר וְהַנְּקֵבָה

אֲכֹן מְגוֹנִים מַעֲשִׂיכֶם וּמֵאֲמָצִיכֶם

אֶךְ מִי שְׁנוֹתֶיךָ צְדָקָה וִירָא אֶת הָאֱלֹהִים

וּמֵאֲמִין בְּכָל הַטּוֹב

נִיִּשְׁרוּ אֶל דֶּרֶךְ הַיֵּשֶׁר

אֲכֹן עָלִינוּ לְהִדְרִיךְ בְּנֵי הָאָדָם בְּאַרְחַ

מִיִּשְׁרִים

וְלָנוּ הָאַחֲרִית וְהָרִאשִׁית

זֶה אֲשֶׁר יִתֵּן רְכוּשׁוֹ יִנְקֶה נַפְשׁוֹ

לְמַעַן יִרְצֶה פָּנָי רְבוּנוֹ הַעֲלִיזוֹן"

(סורת אלליל [סורת הלילה], 1-7, 12-13, 18, 20)

יג.

"אֲשַׁבֵּעַ בְּשִׁמְשׁ וּבִזְהָרָה

וּבִירַח עֵת יִטַּל מְאוּרָה

וּבַיּוֹם עֵת יִגְלֶה אוֹרָה

וּבַלֵּילָה עֵת יִסְתִּירָה

וּבְשָׁמַיִם וּבְמִיִּסְדָּם

וּבְאַרְצֵךְ וּבְמִי שֶׁהִרְחִיבָהּ

וּבְנַפְשׁוֹ וּבְמִי שֶׁיִּצְרָהּ תְּמִימָה

וְקִבַּע בָּהּ הַחֲטָא וְהִירָאָהּ

אֲכֹן מִצְלִיחַ מִי שְׁמֹזְכָכָה"

(סורת אלשמס [סורת השמש], 1-9)

יד.

"אֲשַׁבַּע בְּשַׁעוֹת בֵּין הָעַרְפִּים
אֲכַן הָאָדָם דָּרְכּוֹ לֵאבֹדוֹן
מִלְבָּד אֵלּוֹ אֲשֶׁר מֵאֲמִינִים וְעוֹשִׁים אֶת
הַטּוֹב וּמַעֲזוּרִים אִישׁ אֶת רַעְהוֹ לְאֶמֶת
וּלְאֶרֶץ רֹחַ"

(סורת אלעזר [סורת אחר הצהריים] הזמן /
התקופה), 2)

טז.

"הָאֵם לֹא הִרְחַבְנוּ אֶת לִבָּהּ?
וְהִקְלֵנוּ עָלֶיהָ אֶת מִשְׁאָךְ
אֲשֶׁר הִכְבִּיד עַל גּוֹף?
וְהִגְדַּלְנוּ אֶת שְׁמָהּ?
וּבִאֲמַת אַחֵר הִדְחַק תְּבוּא הָרוּחָה
בִּאֲמַת אַחֵר הִדְחַק תְּבוּא הָרוּחָה
וְכֹאֲשֶׁר תִּתְפַּנֶּה הַתְּמַסָּר
וְאֵל רְבוּנָה הַתְּעוּרָר"

(סורת אלשרח [ההרחבה/הביאור], 1-8)

טו.

"אֲשַׁבַּע בְּשַׁחַר
וּבְזוּג וּבִיחִיד*
וּבְלִילָה יַעַת יָסוּר מִמְּקוֹמוֹ
אֲכַן רְבוּנָה תְּמִיד צוּפָה
אֲבָל הָאָדָם כֹּאֲשֶׁר רְבוּנוֹ יַעֲמִידָהוּ בְּנִסְיוֹן
וַיִּכְבְּדָהוּ וַיְרַבֶּה לּוֹ חֶסֶד יֹאמֶר 'רְבוּנִי
כְּבֹדִנִי'
וְאֵלּוֹ כֹּאֲשֶׁר יַעֲמִידוֹ בְּנִסְיוֹן וַיִּטַּל מִמֶּנּוּ אֶת
שְׁנָתָן לּוֹ יֹאמֶר 'רְבוּנִי הַשְּׁפִילִנִי'
וְלֹא כֹה, אֲלֵא אַתֶּם לֹא מְכַבְּדִים אֶת הִיתוֹם
וְלֹא מַעֲזוּרִים זֶה אֶת זֶה לְהַאֲכִיל אֶת
הַמִּסְכָּן
וְתֹאכְלוּ אֶת הַיִּרְשָׁה כָּלָה**
וְתֹאחֲבוּ אֶת הַמָּמוֹן אֲהַבָה עֲזָה
וַיֹּאמֶר: הֲלוֹאִי שְׁהִיִּיתִי מְקִידִים לַעֲשׂוֹת לַחֲיִי
הוּ אֶת הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁלֹחַה
שׁוּבִי אֶל רְבוּנָה מְרֻצָּה וְרֻצּוּיָה
וְהַכְּנִסִי בֵּין עַבְדִּי
וּבּוֹאִי לְגַנִּי"

(סורת אלפג'ר [סורת השחר], 1, 3-4,
14, 20, 24, 27-30)

יז.

"אֲכַן בְּרָאנוּ אֶת הָאָדָם לְעֶמֶל
הָאֵם לֹא נָתַנוּ לוֹ עֵינִים?
וְלִשׁוֹן וּשְׁפָתַיִם?
וְהִרְאִינוּ לוֹ אֶת שְׁתֵּי הַדְּרָכִים?
וְהוּא לֹא הֶעֱפִיל בַּדֶּרֶךְ הַתְּלוּלָה
וּמִי יוֹרֵךְ מָה הִיא הַדֶּרֶךְ הַתְּלוּלָה?
שְׁחַרְר עֶבֶד
אוֹ זֶן בְּיוֹם רָעַב
יָתוֹם בֶּן מִשְׁפָּחָה
אוֹ מִסְכָּן חֹסֵר כָּל
וְעוֹד הִיָּה מֵאֵלּוֹ שְׁהֶאֱמִינוּ וַיִּצּוּ
זֶה אֶת זֶה לְהַאֲרִיךְ רוּחָם וְלַרְחֹם"
(סורת אלבלד [סורת העיר], 4, 8-16)

* שהם הזכר והנקבה ואלוהים.
** בלי להבחין בין מותר לאסור.

יח.

"אֵכֶן הָאָדָם כְּפוּי טוֹבָה לְרִבּוֹנוֹ
וְהוּא עֲצָמוֹ הָעֵד לָכֶן

וְרַק בְּאַהֲבַת הַטּוֹב שְׂבָעוּלָם הִזָּה הוּא תַקִּיף"

(סורת אלעאדיאת [סורת הסוסים הדוהרים], 6-8)

כב.

"שְׁלוֹם יִשְׂרָאֵל בּוֹ עַד שִׁיבְקַע הַשְּׁחָר"

(סורת אלקדר [סורת גזרת האל [הגורל]], 5)

כג.

"יַחֲשֹׁב כִּי הוֹנּוּ יַעֲנִיק לּוֹ נֶצַח"

(סורת אלהמזה [סורת הולך הרכל], 3)

יט.

"וְנִחַשְׁף כָּל מָה שְׂבִלְבָבוֹת"

(סורת אלעאדיאת [סורת הסוסים הדוהרים], 10)

כד.

"הָאֵם לֹא יִתְבּוֹנְנוּ אֶל הַגְּמָלִים וְעַנְיִי

הַגֶּשֶׁם כִּי־צַד נִבְרָאוּ?

וְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי־צַד הוֹרְמוּ?

וְאֵל הַהָרִים כִּי־צַד הָעֵמֶדוּ?

וְאֵל הָאָרֶץ כִּי־צַד רָקְעָה?

עַל כֵּן הַזֵּכֶר כִּי אַתָּה הַמִּזְכִּיר

אֵין אַתָּה שְׁלִיט עֲלֵיהֶם

אֵכֶן אֵלֵינוּ הֵם שָׁבִים

וְאִזּוּ עֲלֵינוּ לַחֲשֹׁב חֲשֻׁבוֹנָם"

(סורת אלע'אש'יה [סורת האופפת], 17-22,

25-26)

כ.

"הִנֵּה הָעֵנָקוֹ לָךְ שָׁפַע רַב"

(סורת אלכנת'ר [סורת השפע], 1)

כא.

"וְאָמַר הָאָדָם מָה לָּהּ לְאֹדְמָה?

בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם תִּסְפֹּר הָאֹדְמָה אֶת סְפוּרָהּ

כִּי רִבּוֹנָהּ לָכֶן עוֹרְרָהּ

וּמִי שִׁיעֲשֶׂה טוֹב כְּמִשְׁקַל הַגִּרְגִּיר יֵרָאֶה אוֹתוֹ"

(סורת אלזלזלה [סורת רעש האדמה], 3-5, 7)

כה.

"שִׁבַּח שֵׁם רַבּוֹנֵךְ הָעֶלְיוֹן
אֲשֶׁר בָּרָא וַיַּצֵּר
וְאֲשֶׁר גָּזַר וְהִדְרִיךְ לְדֶרֶךְ מִיִּשְׂרָאֵל
וְאֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת הַמָּרְעָה
וְהִפָּךְ אוֹתוֹ לְקֶשׁ יָבֵשׁ וְכֹהֵה
נִקְרָא לָךְ וְלֹא תִשְׁכַּח
לְמַעַט מִה שִׁירְצָה הָאֵל וְהוּא הַיּוֹדֵעַ
אֶת הַנִּגְלָה וְאֶת הַנִּסְתָּר
וַיִּשְׁרֹךְ לְדֶרֶךְ מִיִּשְׂרָאֵל
וְהִזְכֵּר אִם טוֹב הַזִּכְרוֹן
וַיִּזְכֹּר כָּל מִי שִׁירָא
אֲכֵן מַצְלִיחַ מִי שֶׁמְזַדְכֵּךְ
וְזוֹכֵר שֵׁם רַבּוֹנוֹ וּמִתְפַּלֵּל
אֲבָל אַתֶּם מַבְכִּירִים אֶת חַיֵּי הַתֵּבֵל
וְאֵלּוּ הָאַחֲרִית טוֹבָה וְנִצָּחִית
אֲכֵן זֶה מִצּוֹי כָּבֵד בְּמַגְלוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת
מַגְלוֹת אַבְרָהָם וּמֹשֶׁה"

(סורת אלאעלא [סורת העליון], 10-1, 14-19)